

LBRIS

We know
books

Copertă: *arh. Daniel Munteanu*

© 2015, reeditare 2016. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii METEOR PRESS.

Contact:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

www.meteorpress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Din învățăturile părintelui Arsenie Boca / vol. îngrijit de

Dan Alecu. - București : Meteor Press, 2015

ISBN 978-973-728-657-4

I. Alecu, Dan (ed. șt.)

281.95 Boca,A

Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca

Volum îngrijit de Dan Alecu

**METEOR
PRESS**

Iuda multiplicat vinde pe Iisus mereu.
Fiii diavolului îi cumpără lui Iuda ucenici.
Și cu prețuri derizorii, fiindcă se îmbie mulți.

Atragem stăruitor aminte oamenilor, și cu
toată gravitatea posibilă:

Nu treceți cu ușurință peste Iisus!
Mai bine declarați-vă împotriva Lui,
Că mulți vă veți lămuri!

Căci, dacă ne vom ține mereu că nu-L știm
Cine este El, pentru noi, cele prescrise în Cartea
Veșniciei vor merge înainte și se vor împlini toate,
ne vom afla că ne-am încuiat ușa, în loc să ne-o
deschidem, și vom căpăta răspunsul cu care ne-am
amăgit pe pământ: „Nu vă știu nici Eu pe voi;
duceți-vă de la Mine!” (Mt. 25, 12 și 41).

Cuprins

<i>De ce un îndreptar de învățătură?</i>	5
Rugăciunea Părintelui Arsenie Boca	7
Despre cunoașterea lui Dumnezeu	9
Despre Adevăr	14
Despre iubirea lui Dumnezeu	16
Despre creștinism	19
Despre credință	24
Despre mântuire	26
Despre Sfânta Cruce	30
Despre Duhul Sfânt	33
Despre Sfânta Treime	36
Despre Maica Domnului	39
Despre Sfânta Biserică	42
Despre Sfântul Botez	45
Despre post, spovedanie și Sfânta Împărtășanie	48
Despre harul preoției	57
Despre smerenie	62

Despre război și pace	65
Despre Înviere	70
Despre rugăciune	77
Despre căsătorie	80
Despre copii	84
Despre relațiile sexuale în timpul sarcinii	86
Despre viața duhovnicească	89
Despre păcat	93
Despre Sfinți	98
Despre vise	101
Despre moarte	104
Despre vorbire și tăcere	107
Cuvinte de suflet	110

Dragă cititorule creștin,

Dacă ai trăit o minune mijlocită de
Părintele Arsenie Boca, te rugăm să ne trimiți
mărturia ta pe adresa:

Str. Bahluiului nr. 1, Sector 1, București, 011281
sau
editura@meteorpress.ro

Bunul Dumnezeu, Maica Domnului și Sfinții
să-ți răsplătească străduința!

Editura

De ce un îndreptar de învățătură?

Părintele Arsenie Boca, acest Sfânt al Neamului românesc, a propovăduit câteva decenii, în ciuda tuturor celor care au încercat să-i pună călușul tăcerii, spre a nu mai vesti în lume dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. Au fost și vremuri în care Părintele însuși a refuzat să propovăduiască prin predica vorbită, lăsând faptele dragostei și felul său de viețuire să țină loc de cuvinte. Și asta, și din întristare că oamenii nu îl ascultau, și pentru că vrăjmașii atei, înrolați în Securitate, îi vânau orice zicere și orice facere.

Cartea aceasta cuprinde atât o serie de cuvinte memorabile ale Părintelui Arsenie Boca, risipite printr-o serie de scrieri lăsate de omul lui Dumnezeu, cât și foarte multe sfaturi, îndrumări

lăsate prin viu grai ucenicilor săi sau credincioșilor care îl căutau cu diferite prilejuri, în special la Prislop și la Drăgănescu.

Toate cuvintele Părintelui Arsenie, acum, au o mare valoare duhovnicească, în ele găsim fiecare răspunsuri la problemele prin care trecem sau la ispitele care ne înconjoară în viața de zi cu zi.

De aceea am considerat că un astfel de îndreptar e foarte potrivit pentru vremurile pe care le străbatem și poate constitui o rețetă duhovnicească pentru a afla mântuirea.

Editura

Rugăciunea Părintelui Arsenie Boca

Doamne Iisuse Hristoase, ajută-mi ca rugăciunea Preasfântului Tău nume să-mi lucreze în minte mai mult decât fulgerul pe cer, ca nici umbra gândurilor rele să nu mă întunece, căci, iată, păcătuiesc în tot ceasul.

Doamne, Cela ce vii în taină între oameni, ai milă de noi, că umblăm împiedicându-ne prin întuneric. Patimile au pus tină pe ochii minții, uitarea s-a întărit în noi ca un zid, împietrind în noi inimile noastre și toate împreună au făcut temnița în care Te ținem bolnav, flămând și fără haină, așa risipind în deșert zilele noastre, umbriți și dosădiți până la pământ.

Doamne, Cel ce vii între oameni în taină, ai milă de noi și pune foc temniței, aprinde dragostea

în inimile noastre, arde spinii patimilor noastre și fă lumină sufletelor noastre.

Doamne, Cela ce vii în taină între oameni, ai milă de noi, vino și Te sălășluiește întru noi, împreună cu Tatăl și cu Duhul Tău cel Sfânt. Căci Duhul Sfânt Se roagă pentru noi cu suspine negrăite, când graiul și mintea rămân neputincioase.

Doamne, Cel ce vii în taină, ai milă de noi, căci nu ne dăm seama cât suntem de nedesăvârșiți și cât ești de aproape de sufletele noastre și cât ne depărtăm noi prin păcatele noastre.

Ci luminează lumina Ta peste noi, ca să vedem lumina prin ochii Tăi, să trăim în veci prin viața Ta.

Lumina și Bucuria noastră, slavă Ție!

Amin.

Despre cunoașterea lui Dumnezeu

Cunoașterea lui Dumnezeu e condiționată de simplitatea spiritului sau de sărăcia lui. Ce însemnează această sărăcie sau această simplitate? Activitatea proprie spiritului nostru este aflarea adevărului. În munca nobilă pentru a-l afla, spiritul se încarcă cu nesfârșita varietate a cunoștințelor, cu imaginile, cu reprezentările și ideile tuturor lucrurilor ce cad în raza preocupărilor sale. Îngrămădirea acestor elemente intelectuale pricinuieste adesea rătăcirea spiritului, care poate să ia drept adevăr ceea ce nu este în realitate și să treacă nepăsător pe lângă adevărul pe care-l caută. Cel mai trist și mai elocvent exemplu de rătăcire este acela al semidoctilor, care, posedând o sumă oarecare de cunoștințe insuficiente, sunt siguri că posedă

adevărul însuși. Caracteristica semidoctului este că nu-și dă seama de limitele științei omenești și ia drept absolut ceea ce e fragmentar și relativ. Pentru problema desăvârșirii omului, semidoctia e totdeauna o nenorocire.

Sunt mulți cărturari „aproape de Împărăția lui Dumnezeu”. Sunt toți cei ce cred în Dumnezeu, dar nu cred în Iisus Hristos. Cărturarii moderni au simplificat tot aparatul religiei, depășind cu totul pe cărturarul antic, care a vorbit cu Iisus. Aceștia au rămas cu un Dumnezeu abstract, care nu le mai cere nimic, nici măcar recunoașterea existenței. Drept aceea se mulțumesc foarte bine cu un Dumnezeu pe care îl deduc ei, creat de ei chiar, un Dumnezeu al lor, fie absolut inaccesibil, fie chiar gelos pe propria Sa creație care, în ordinea existenței, are fie valoarea de postulat (presupunere ce se impune cu necesitate logică), fie valoarea de pură fantezie.

„Rațiunea” demonică cere lui Dumnezeu „dovezi”.

Rațiunea divină rămâne în certitudine, în atârnare și închinare de Dumnezeu.

Dacă ești om și vrei „dovezi”, trebuie să te lupți cu Dumnezeu, ca într-o noapte, Iacov.

Vai de tine de vei învinge tu pe Dumnezeu: vei constata pe câmpul tău de luptă că învingătorul a fost diavolul, moartea. Iată ce a „câștigat” Iuda.

Știința, filosofia, medicina și celelalte discipline ale preocupărilor omenești, chiar și dreptul, care pune crucea pe masa de judecată, toate la un loc nu pot să dovedească nici că există Dumnezeu, nici că nu există. Toate aceste discipline ale științei sunt însă folositoare când își cunosc marginile și

când nu trec într-o altă zonă a existenței, unde nu au competență și nici mijloace de cercetare.

În știință, e savantul care sondează necunoscutul prin teorii și le verifică pe urmă, dacă aduc lumină și corespund realității sau ba. Savantul se ajută de teorie, teoremă, noțiuni, experiențe, concluzii, care formează o bază pentru noi cercetări. Adevărul lucrurilor însă e mult mai mult decât atâta; depășește măsurile omului. Revelația n-are a ține pas cu vremea; nu e cazul adaptării Bisericii la spiritul timpului, întrucât toate științele trebuie să ajungă la ce a revelat Dumnezeu.

În credință, în religie, este sfântul, care are alte mijloace de aflare a adevărului. Lui i se revelează, i se descoperă o lume mai mare, temelia lumii acesteia. În cunoștința lui, nu are teorii, nici aparate, ci e angajată viața lui. Sfântul nu cercetează. Viața lui curată e mijlocul de cunoaștere a unei realități pe care cercetătorul savant n-o poate prinde niciodată.

Știința nu angajează viața, de aceea nici n-o poate pricepe și nici n-o poate crea.

Sfințenia însă tocmai viața o angajează. Iar sfântul desăvârșit, Care Și-a angajat viața și a arătat că o poate și crea, înviind morți și făcând ochi unde nu erau, e singur Iisus. De ce oare nu-L recunoaște medicina? Ba nici măcar nu-L pomenește.

Poate fiindcă Iisus e de-o mărime uluitoare, care ar pricinui spaimă migălelii omenești.